

[Thorndahl]

række henvendelser, vi har modtaget i skatte- og afgiftsudvalget.

Det første problem er, at det skattemæssige grundlag for forslaget er 30 mill. kr. i forventet bruttoprovenu, og det forudsætter – det må være klart – at den betragtelige prisforhøjelse, som afgiften indebærer, nemlig rundt regnet 13 pct. på bådene i salgsleddet ikke indebærer en efterspørgselsbegrænsning. Det er den ene forudsætning. Den anden forudsætning er, at man ikke tager hensyn til, hvor der er tale om et marginalområde, at en del af virkningerne af den politik, som SV-regeringen ønsker gennemført, indebærer en forbrugsbegrænsning, en reallønsbegrænsning, for specielt de erhvervsaktive af en betragtelig størrelsesorden. Det vil sige, at den samlede efterspørgsel bliver begrænset på to måder: dels ved at de disponible lønninger bliver reduceret, dels ved at priserne på bådene bliver forhøjet betragteligt. Dette tager ministeren overhovedet ikke hensyn til i sine betragtninger.

Der kan ikke være nogen tvivl om, at en begrænset efterspørgsel også må give sig udslag i produktionsleddet: det må indebære mindre produktion, for der er mindre, der kan sælges, sådan har de økonomiske sammenhænge nu engang altid været. Men når produktionen bliver mindre, så bliver det antal arbejdspladser, der skal til for at skabe en mindre produktion, også begrænset, og det vil sige, at der bliver flere ledige, hvilket uundgåeligt må føre til, at den samlede arbejdsløshedsunderstøttelse bliver forøget. Ingen af disse ting, som vi andre opfatter som rimelige økonomiske konsekvenser af et sådant afgiftsforslag, har ministeren været inde på, og derfor ved vi heller ikke, hvad man fra ministeriets side regner med at provenuet bliver effektivt. Men der er mange vurderinger, der siger, at nettoprovenuet faktisk bliver negativt, at samfundet alt i alt sætter penge til på grund af mindre produktion, på grund af forøget arbejdsløshedsunderstøttelse og på grund af formindsket eksport, således at det, vi samfundsmæssigt opnår ved at gennemføre dette forslag, bliver mindre end nul, og at de 30 mill. kr., som er grundlaget for ministeren, tilsyneladende ikke findes. I hvert fald kan vi konstatere, at ministeren har anslået sit

Formanden:

Jeg kommer til igen at bede om mere ro, så man kan høre, hvad ordførerne siger.

Thorndahl (FP):

. . . . ministeren har baseret sit skattemæssige grundlag på en række forudsætninger, som man ud fra almindelige økonomiske betragtninger må anse for aldeles utilstrækkelige.

Det andet problem, som ministeren skøjter overordentlig let hen over, er det administrative problem, hvis man i øvrigt mener noget med de bestemmelser i §§ 7 og 8, der har til hensigt at klare omgælsesproblematikken ved at skrabe udstyret på bådene. Om det siger ministeren bare, at det ikke er noget problem. Nu ved vi imidlertid fra branchens egne folk, der vel må være de nærmeste til at vide, hvordan det forholder sig, at det set med deres øjne faktisk ikke kan administreres, medmindre man altså overhovedet ikke lægger noget indhold i §§ 7 og 8. Hvis det er det, ministeren mener, tager vi det til efterretning, men så er paragrafferne altså i realiteten overflødige.

Det tredje forhold, som ministeren skøjter temmelig let hen over, er den aftale, der blev indgået den 12. april 1978, og som altså havde en afgørende betydning for branchens dispositioner. Man har handlet i tillid til en regerings og en statsministers erklæringer, og denne tillid var der altså ikke basis for. Jeg synes, det er ganske urimeligt, at en branche skal acceptere, at man ca. et år efter, at der er truffet aftale om et udgangspunkt, som skulle være endeligt, kommer med en helt, helt anden løsning på det problem. Det synes jeg er aldeles uacceptabelt, og jeg synes, ministeren simpelt hen skylder os alle en forklaring.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Jeg tager ikke ordet i denne omgang i noget håb om at kunne højne debatten, for når det drejer sig om det, forstår jeg på venstres ordfører, at der kun er én her i salen, der er fuldkommen, og det er altså ikke mig.

Jeg noterede mig dog med tilfredshed, at også venstres ordfører erkender en vis arbejdsløshed i forslaget.

For så vidt angår bemærkningen om, at man nu engang nødvendigvis måtte ramme